

Η εορτή του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ στο Χιονοδρομικό Κέντρο Σελίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 2 Ιανουαρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ στο Χιονοδρομικό Κέντρο στο ορεινό Σέλι.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε μνημόσυνο για τους αιμνήστους χιονοδρόμους και συμβούλους του Χιονοδρομικού Κέντρου, παρουσία τοπικών πολιτικών αρχών, του νέου προέδρου και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Χιονοδρομικού Κέντρου, αρκετών χιονοδρόμων και ευλαβών προσκυνητών.

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Παντελεήμων ευλόγησε τη βασιλόπιτα του Χιονοδρομικού Κέντρου και ευχήθηκε πλούσια τη χάρη και την

ευλογία του Οσίου Σεραφείμ, προστάτου των Χιονοδρόμων.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

Έορτάζουμε και πανηγυρίζουμε σήμερα τή μνήμη τοῦ προστάτου τῶν χιονοδρόμων, τοῦ ἁγίου Σεραφείμ τοῦ Σάρωφ. Τήν ἑορτάζουμε γιά πρώτη φορά φέτος στόν ναό του, τόν ὁποῖο μέ πολλή χαρά καί συγκίνηση ἐγκαινιάσαμε τόν περασμένο Αὐγουστο, μέ τήν ἐνεργό συμμετοχή καί στήριξη τοῦ Προέδρου καί τοῦ Συλλόγου Χιονοδρόμων.

Έορτάζουμε καί τιμοῦμε τή μνήμη τοῦ ἁγίου Σεραφείμ, γιατί παρότι ἦταν ἕνας ἀσκητής πού ἔζησε σέ ἕναν τόπο πολύ μακριά ἀπό τήν πατρίδα μας καί κάτω ἀπό ἐντελῶς διαφορετικές συνθῆκες, ἀπό αὐτές πού ζοῦμε ἐμεῖς, ἡ ζωή του μᾶς συγκινεῖ καί μᾶς διδάσκει πάντοτε.

Έπιτρέψτε μου νά ἀναφέρω δύο στοιχεῖα ἀπό τή ζωή τοῦ ἁγίου Σεραφείμ, τά ὁποῖα τόνιζε καί ὁ ἴδιος στίς διδαχές του πρὸς τούς ἀνθρώπους πού τόν πλησίαζαν.

Τό πρῶτο εἶναι ἡ πίστη. Ἡ πίστη, ἔλεγε, εἶναι αὐτή πού μᾶς συνδέει μέ τόν Θεό. Ἄν δέν ἔχουμε πίστη, πίστη βαθειά καί εἰλικρινῆ, τότε δέν ἔχουμε καμία σχέση μέ τόν Θεό, ἔστω καί ἐάν εἴμαστε μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἔστω καί ἐάν ἐκκλησιαζόμεθα καί μετέχουμε στά ἱερά μυστήρια. Ἡ πίστη ἦταν τό μόνο πού ζητοῦσε ὁ Χριστός ἀπό τούς ἀνθρώπους πού τόν πλησίαζαν. Τίποτε ἄλλο δέν ζητοῦσε ὁ Χριστός, γιατί ἡ πίστη εἶναι ἡ βάση τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καί ἡ ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιά ὅ,τι κάνει καί πρέπει νά κάνει ὁ ἄνθρωπος. Μόνο ἐάν πιστεύουμε στόν Χριστό, μπορούμε νά ὑπακούουμε στίς ἐντολές του, πού συχνά ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τίς ἐπιθυμίες καί τίς ἀδυναμίες μας. Μόνο ἐάν πιστεύουμε στόν Χριστό, μπορούμε νά κάνουμε κάποιες θυσίες γιά νά κόψουμε τίς ἀδυναμίες καί τά πάθη μας. Μόνο ἐάν πιστεύουμε στόν Χριστό, μπορούμε νά κάνουμε ὑπομονή σέ ὅσα δυσάρεστα ἀντιμετωπίζουμε στή ζωή μας. Μόνο ἐάν πιστεύουμε στόν Χριστό, μπορούμε νά στηριζόμεθα στήν ἀγάπη του, νά ἐλπίζουμε στή βοήθειά του, νά προσδοκοῦμε τή σωτηρία μας. Μόνο ἐάν πιστεύουμε στόν Χριστό, ἰσχύει καί γιά ἐμᾶς ὁ λόγος του ὅτι «πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι», καί μόνο τότε μπορούμε νά περιμένουμε νά δοῦμε τά θαύματά του καί στή δική μας ζωή. Μόνο ἐάν πιστεύουμε στόν Χριστό, τότε μπορούμε νά κατανοήσουμε τή σημασία τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου μας ὅτι «αὐτός πού πιστεύει σέ ἐμένα θά κάνει τά ἔργα πού κάνω ἐγώ καί ἀκόμη μεγαλύτερα».

Τόση, δηλαδή, σημασία δίδει ὁ Χριστός στήν πίστη, ὥστε χαρίζει στόν ἄνθρωπο πού τήν διαθέτει τή δύναμή του γιά νά κάνει καί μεγαλύτερα θαύματα ἀπό Ἐκεῖνον.

Τήν ἀπέραντη πίστη του στόν Χριστό ἐξέφραζε ὁ ἅγιος Σεραφείμ λέγοντας:

«Ένεργῶ ὅπως θέλει ὁ Χριστός. Δέν ἔχω δική μου θέληση», ἐνῶ πρὶν νά κάνει ὁποιοδήποτε θαῦμα ἔλεγε στόν πάσχοντα πού τον πλησίαζε: «Ἐάν πιστεύεις, χαρά μου, πάντα δυνατά τῷ πιστεύοντι. Πίστευε, λοιπόν, πῶς ὁ Κύριος θά σέ θεραπεύσει, καί ἐγώ ὁ φτωχός Σεραφεῖμ, θά προσευχηθῶ».

Ἡ προσευχή μέ τήν ὁποία συνδέεται ἡ πίστη ἦταν τό δεύτερο σημαντικό στοιχεῖο τῆς ζωῆς του. Ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ ἦταν ὁ ἀσκητής ὁ ὁποῖος μάλιστα πέρασε χίλιες νύκτες προσευχόμενος μέσα στό ἀφόρητο κρύο τοῦ ρωσικοῦ χειμῶνος ἀνεβασμένος ἐπάνω σέ μία πέτρα.

Ἦταν δυνατόν νά ἀντέξει κανεῖς μία τέτοια δοκιμασία ἐπί τρία χρόνια, ἐάν δέν διέθετε ἀκράδαντη καί βαθειά πίστη στόν Χριστό; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἀλλά ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τήν διέθετε καί παρακινουῖσε τούς ἀνθρώπους νά προσεύχονται γιά νά αὐξάνει μέσα τους συγχρόνως καί ἡ πίστη, ἡ ὁποία βοηθᾷ τόν ἄνθρωπο νά ἐνωθεῖ μέ τόν Θεό.

«Στραμμένος πρὸς τόν Θεό ὁ ἄνθρωπος», ἔλεγε, «ἀπευθύνεται πρὸς αὐτόν μέ τήν προσευχή. Ἀρχίζει ἀπλά, σάν ἕνα παιδί, μέ τήν προσευχή τῶν αἰτήσεων». Ζητᾷ, δηλαδή, ἀρχικά ἀπό τόν Θεό ὅ,τι νομίζει ὅτι ἔχει ἀνάγκη. «Ἀργότερα, μέ τή βοήθεια τοῦ ἁγίου Πνεύματος, φθάνει στήν καθαρή δοξολογία, ὅποτε ὁ λόγος γίνεται ἀνώφελος, γιατί ἡ ψυχή προσεύχεται χωρίς προσευχή», ἔλεγε ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ.

Ἔτσι ζοῦσε τήν προσευχή καί τήν πίστη ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ ὡς ἕναν ἀλληλένδετο συνδυασμό πού τόν ἀγίασε καί τόν ἔκανε τόν μεγάλο ἀσκητή καί θαυματουργό ἅγιο, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ξεπέρασε τά ὄρια τῆς πατρίδος του, καί τιμᾶται καί στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλον τόν κόσμο. Κι ἐμεῖς τόν τοποθετήσαμε ὡς προστάτη τῶν χιονοδρομῶν

Τιμώντας καί ἐμεῖς σήμερα τή μνήμη του, ἄς διδαχθοῦμε ἀπό τό παράδειγμα τῆς πίστεως καί τῆς προσευχῆς του, αὐτῶν τῶν δύο στοιχείων πού εἶναι ἀπαραίτητα γιά κάθε πιστό, ὅπου καί ἐάν ζεῖ καί σέ ὅποια ἐποχή καί ἐάν ζεῖ, ἰδιαιτέρως ὅμως στή σημερινή, πού ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν πίστη γιά νά κρατηθοῦμε ὄρθιοι σέ ἕναν κόσμο πού κλονίζεται ἀπό τήν ἀδιαφορία καί τήν ἀποξένωση ἀπό τόν Θεό· σήμερα, πού ἔχουμε ἀνάγκη ἀπό τήν προσευχή, γιά νά ἐπικαλούμεθα τή χάρη καί τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, πού μπορεῖ καί τήν πίστη μας νά αὐξήσει ἀλλά καί τή δύναμη πού χρειαζόμαστε νά μᾶς δώσει, γιά νά προχωρήσουμε στή ζωή μας καί κατά τόν νέο χρόνο, ἔχοντας πάντοτε τή χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ διά πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ.

